

I eto, prošao je napokon i taj, dugo očekivani terezijanski vikend. Ove godine se poklopio s nogometnim ludilom, krajem školske godine i otvaranjem bazena. Puno stvari u kratkom vremenu. Pa tko će obići sve to? Naporan bjelovarski vikend.

Ali ako si pravi Bjelovarčanin ili Bjelovarčanka, nemoj da ti padne na pamet, da ne odeš na Terezijanu. I to sva tri dana. Pod obavezno i bez ikakvih izgovora.

Osim ako ti se baš rodilo dijete, imaš vjenčanje ili si jako bolestan. To još može proći.

Jer ipak, Terezijana je ono naše, bjelovarski prepoznatljivo.

Ne slažeš se? Ako je tako, bolje da šutiš, jer nećeš dobro proći ovdje.

Terezijana ima mnoge dobre strane. Pouzdano znam da ću sresti sve, od onih koje viđam redovito, do onih koje nisam vidjela godinama. I još ne moram zvati telefonom, slati SMS-ove, dogovarati susrete.

Jer zna se, na Terezijanu se ide, da vidiš i da budeš viđen.

Ona je idealna prilika, za pokazati cijelom gradu, koliko su vam djeca narasla, koliko ste smršavili od one poznate djeteta, pohvaliti se kako ste još uvijek u sretnom braku (ako ste sretnik, pa pripadate toj pomalo izumrloj skupini Bjelovarčana), idealna prilika za pokazati novi outfit i ljetnu kolekciju garderobe. Poput crvenog tepiha.

Pa tako možete vidjeti, zaista raznolike i maštovite kreacije, kao i najrazličitije preobrazbe. Cure od 15 godina, poput žena od 30, dok se one starije, metamorfoziraju u curice. Barem pokušavaju.

Da, zaista možete vidjeti prave modne revije na našem korzu i ulicama, saznati sve što još niste znali, a željeli ste znati, možda čuti i poneki dobar koncert, popričati sa starim prijateljem o nekim dobrim, starim vremenima, kritizirati lokalne političare i stanje u gradu, obaviti koju trač partiju s prijateljicom i još mnogo, mnogo stvari.

I to sve, na samo jednom mjestu. Pa sad recite, kako Terezijana nije višenamjenska manifestacija.

AKO NEMATE ZA KRUH, JEDITE KOLAČE

Nema uopće veze ako nemaš posao, nisi dobio plaću ili krpaš kraj s krajem. Za Terezijanu moraš imati. Jer ipak, djeca hoće skakati po trampolinu najmanje pedeset puta, jesti sladoled i još sto čuda, žicaju vas igračke, balone, kokice i mali milijun stvari. Možete dobro pripremiti novčanik ili doživjeti živčani slom.

A pripremiti morate dobro i svoje noge. Morate ipak prošetati kilometre i kilometre po korzu, parku, sve one okolne putove i zavijutke. Tako da, drage moje, štikle vam baš i nisu najpametnija opcija.

Ali, tko voli, nek izvoli.

Nema veze, ipak je Terezijana, jednom u godini. A naši bjelovarski organizatori, pripremili su nam zaista bogat program. Kako se kaže, za svakoga ponešto.

TEREZIJANA – KRUHA I IGARA NA TRI DANA

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:05 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:16

A možda za neke i ništa. Kaže stara narodna, da se o ukusima ne raspravlja.

I ipak, živimo u Bjelovaru, pa nećemo cjepidlačiti. Za one zahtjevne, biti će posebnih sadržaja u kulturnom centru. Jednog lijepog dana...

Ne znam točan iznos potrošenog novca za Terezijanu, ali mi ona, već dugo djeluje, kao najbolji mogući način, za zavaravanje neprijatelja. Jer nakon ovakve fešte svake godine, mnogi će reći...zaista se trude.

I biti će u pravu, trude se. Ali sa potpuno nebitnim stvarima.

Rekao je naš gradonačelnik u svom pozdravnom govoru, kako bi ovakvu manifestaciju, sa tako bogatim programom, poželio svaki grad. Kada je ipak usporedimo sa sličnim manifestacijama, poput Špancir festa ili Renesansni festival u Koprivnici, Terezijana mi se čini, ne baš previše poželjnom.

Dragi moji, zar zaista mislite da je čitava horda nezaposlenih i očajnih ljudi u našem gradu, baš luda za ovom feštom?

Rekli bi sada oni, da u ta tri dana, imamo mnogo besplatnih koncerata, dječjih predstava i performansa, i tako dalje i bliže.

I to je istina. Ali što je, sa svim silnim, ostalim danima u godini?

Tada se snalazite kako znate i možete. Tko živ, tko mrtav.

Kao da je nekoga briga za »malog« čovjeka.

Ali dragi moji sugrađani, što je kriza veća, više je i igara. Tri dana zaborava, zaista su lukav i domišljat način, da nas malo utješe, da nam daju zaborav (pogotovo ako popijete hektolitre pive kao svaki pravi Bjelovarčanin) i da nas nahrane, hranom za utjehu.

I sve bi bilo lijepo i divno, da se ne morate probuditi u ponedjeljak ujutro i razmišljati o onim svakodnevnim i pomalo već mučnim, trivijalnostima života. O režijama, hrani i svim onim, prijeko potrebnim stvarima za život.

Pa će vam takvo buđenje, biti poput mamurluka nakon gadnog pijanstva.

BJELOVAR □ RETRO – ETNO GRAD

Ako se već godinama silno trudimo i radimo na tome, da Bjelovar postane retro – etno grad, a po programu i ovogodišnje Terezijane, upravo je tako, zaista mi nije jasno, zašto se na tome radi samo tri dana u godini.

Idemo se onda potruditi izvući nešto više od toga, brendirati nešto, postaviti kao naše, originalno i prepoznatljivo. Ali kao da nema pravih vizija, ideja niti projekata. Možda niti ljudi, koji bi se trgnuli i posvetili se zdušno tome.

Tako da retro – etno grad, ostajemo samo, ova tri dana u godini. Šteta što i to, ne znamo više pogurati, pokušati učiniti nešto konkretno od toga.

Bjelovar se poput malog djeteta, još uvijek traži, on se poput cure ili dečka u pubertetu, otkriva, pokušava i trudi, da pronađe svoj pravi identitet.

Pa onda bezglavo luta, od velike želje da postane pravi europski grad sa europskim sadržajima (primjer toga je kino), preko naznaka da postane, retro – etno turistička atrakcija (ali samo ponekad), pa do toga da ostajemo, bez svega važnog za neki grad i pretvorimo se u selo moje malo. Nikako se naći, nikako izaći iz tog puberteta.

I tako se već godinama vrtimo u krug i poput vječnog pubertetlije, ne nalazimo onaj baš, naš, jedinstveni put. Ono nešto, samo naše, sa čime ćemo se moći dičiti, ponositi i hvaliti se susjedima »Gle, samo mi imamo to, vi nemate«.

Program bi mogla opisati kao svašta – ništa.

Budimo realni, sevdalinke su baš ono, što nam treba. Da sjednemo i plaćemo nad sudbinom i ovim gradom, koji nam baš ništa, ne pruža. Ali, napunili su dvorište Gradske uprave, kao i legendarno Zabranjeno pušenje.

Dečki sa irskom glazbom, bili su mi simpatični i malo su pokušali pridonijeti veseloj atmosferi, no samo ih je šačica ljudi, uopće doživjela, isto kao i country bend, koji inače svira diljem Europe. Ali, takve stvari su za probranu publiku.

Etno programi u dvorištu Gradske uprave u petak, kao da su bili posebno priređeni za gradonačelnika i njegovo društvo. Nije bilo baš neke posjećenosti.

Soul Fingersi, pa zatim Ervin Baučić, bili su sasvim ok, ali u gradu gdje jedino Halid Bešlić može privući ljude, ovo mi se čini kao potpuni promašaj.

Dio programa, trebao je biti napravljen u staračkome domu. Vjerojatno bi Gabi i Radojka (Tereza se razboljela), razveselile mnoge. Ovime ne želim uvrijediti naše pjevačke dive, koje su jedne od naših rijetkih, dugovječnih pjevačica, već samo reći, da takav program, nije za široke mase, što je u početku, bio cilj Terezijane.

I da ne nabrajam svakoga ponaosob, jer mi to i nije cilj, a svatko ima svoj ukus, želje i interese.

O kvaliteti i zanimljivosti programa, prosudite sami.

SLABIJA POSJEĆENOST – NOGOMETNA EUFORIJA ILI ZASIĆENJE TEREZIJANOM?

Primijetila sam dosta slabiju posjećenost, nego mnogih prošlih godina.

Jesu li se Bjelovarčani zasitili Terezijane?

TEREZIJANA – KRUHA I IGARA NA TRI DANA

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:05 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:16

Možda im je dosta ovakvih skupih manifestacija, koje, dok uzmete u obzir u kakvom gradu živimo, izgledaju već sasvim licemjerno?

Dok ljudi svakodnevno ostaju bez posla, a mnogi mjesecima rade bez plaće, mi na tri dana zaboravljamo, što je ona teška, mučna i surova stvarnost. Kao da nam, sve ono šarenilo u parku, sve te dječje igračke, skakalice i penjalice, isperu mozak.

Možda im je to i cilj. Da zaboravimo, pa da šutimo, bar neko vrijeme.

Ali ja šutjeti ne mogu. Terezijana mi je pomalo, iritantno licemjerna predstava za naivne mase, jeftin trik za mazanje očiju. Šaćica ljudi kod svake pozornice, govori mi, da je Terezijana, bar u ovakvoj formi, dostigla zasićenje kod Bjelovarčana. Ili je samo nogometno ludilo pospješilo slabiju posjećenost?

Da je ona velika turistička atrakcija, koja će dovesti horde turista i njihov novac, nikako nije istina. Ona je samo pučka veselica, sa mnogo pive i masnih ćevapa, za jadni i napaćeni puk.

Što je razlog slabije posjećenosti, ne mogu sa sigurnošću znati, no znam, kako nikako da se maknemo s mjesta i pokušamo nešto, sasvim drugačije, originalno, svoje, bez loših kopija i trošenja previše novaca. Terezijana se pomalo pretvorila u malo veći »kram«.

TEREZIJANA – KRUHA I IGARA NA TRI DANA

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:05 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Lipanj 2014 09:16

Jer, nakon Terezijane slijedi dugo, toplo ljeto. Koje će zbog svima znane situacije, mnogi provesti u gradu. Na vrelini asfalta.

Pa se tako možda, sav taj silni novac, potrošen za tri dana kruha i igara, mogao pametnije i kvalitetnije iskoristiti, raspodijeliti i osmisliti nešto, u čemu ćemo ipak uživati, mi obični smrtnici, koji ljeto, moramo provesti u gradu.

Do nekih boljih i ljepših vremena i zanimljivijih ljeta, vidimo se na vrelom bjelovarskom asfaltu, gdje ćemo mnoge dane i večeri, provesti besciljno lutajući, za nečim zabavnim i zanimljivim ili se hladiti na našem bjelovarskom bazenu.

Pa sad vi recite, da sam hejter, jer ne obožavam previše Terezijanu.

A vi koji se slažete sa mnom, lajkajte.

Jer...tko ne lajka, pjevala mu cajka...